

- teatruului-gazdă, Mihai Mihail — directorul instituției, Florica Dinicu, Eugen Popescu-Cosmin, Claudiu Stănescu și regizorul Victor Ioan Frunză)
3. **Casa de cultură a sindicatelor din Rimnicul Vilcea** — 9 mai 1988 (a participat, din partea Teatrului popular din Rimnicul Vilcea, regizorul Gheorghe Marinescu, directorul instituției, spectacolul întâlnirilor fiind ilustrat cu scene din *Plăjeta* de Carlo Goldoni și *Noaptea marilor speranțe* de Tudor Popescu, în interpretarea artiștilor amatori ai teatrului popular, ambele montări aparținând regizorului Silviu Purcărete)
  4. **Teatrul Dramatic „Maria Filotti” din Brăila** — 13 iunie 1988 (au participat, din partea teatrului-gazdă, Rodica Mușețeanu, Greta Manta, Anamaria Pislaru, George Țoropoc, George Custură, Mircea Bodolan, Sorin Dinulescu, Romeo Mușețeanu, regizorul Marius Popescu și Ion Bălan, directorul instituției)
  5. **Teatrul Dramatic din Constanța** — 31 august 1988 (au participat, din partea teatrului-gazdă, Ileana Ploscaru, Emil Birlădeanu, Valentina Bucur-Caracașian, Vasile Cojocaru, Diana Cheregi, Nina Udrescu, Carmen Enea-Biji, Aneta Forna, Liviu Manolache, regizorul Andrei Mihalache și Eugen Mazilu, directorul instituției)
  6. **Teatrul Național din Craiova** — 31 octombrie 1988 (au participat, din partea teatrului-gazdă, Leni Pințea-Homeag, Iosefina Stoia, Tamara Popescu, Ileana Sandu, Mirela Ciobă, Diana Gheorghian, Natașa Raab, Tudor Gheorghe, Ilie Gheorghe, Nae Gh. Mazilu, Valentin Mihali, Valeriu Dogaru, Remus Mărgineanu, Ion Colan, Theodor Marinescu, Cristian Rotaru, Angel Rababoc, Emil Boroghina, directorul instituției, și Al. Florescu, secretarul literar al teatrului)
  7. **Teatrul de Stat din Reșița** — 7 noiembrie 1988 (au participat, din partea teatrului-gazdă, Damian Oancea, George Drăgulescu, Grigore Alexan-
  8. **Teatrul Național din Timișoara** — 14 martie 1989 (au participat, din partea teatrului-gazdă, Larisa Stase Mureșan, Margareta Avram, Irene Flamann Catalina, Luminița Stoianovici, Vladimir Jurăscu, Ion Haiduc, Daniel Petrescu, Sandu Simionică, Traian Buzoianu, Horia Ionescu, regizorul Emil Reus și Lucia Nicoară, directorul instituției; din partea Teatrului German de Stat din Timișoara, Ildiko Iarcec Zamfirescu iar din partea Teatrului Maghar de Stat din Timișoara, Gall Anamaria și Nagy Istvan).
  9. **Teatrul de Stat din Arad** — 10 aprilie 1989 (au participat, din partea teatrului-gazdă, Ion Văran, Ion Costea, Dan Antoci, Valentin Voicilă, Mona Țina, Mioara Ifrim, Constantin Florea și Ovidiu Cornea, directorul instituției)
  10. **Teatrul „Victor Ion Popa” din Birlad** — 22 mai 1989 (au participat, din partea teatrului-gazdă, Constantin Petrican, directorul instituției, Elena Petrican, Virgil Leahu, Eudoxia Volbea, Marcel Anghel, Ruxandra Petru, Diana Pascal, Lili Popa Alexiu, Tamara Constantinescu, Florin Dumitrașcu)
  11. **Casa de cultură a sindicatelor din Vaslui** — 23 mai 1989
  12. **Teatrul de vară din Costinești** — 20 iulie 1989, spectacolul întâlnirilor revistei „Teatrul” încheind cea de a VII-a ediție a *Galei tinerilor actori*.
Coordonatorul *Întâlnirilor revistei „Teatrul”*: Victor Parhon

Dorind să facem tot mai atractiv dialogul nostru cu publicul, așteptăm impresiile spectatorilor, ale actorilor și regizorilor care și-au dat concursul la cele 12 ediții de până acum, precum și eventualele sugestii privind desfășurarea viitoarelor ediții.

V. P.

Din punctul de vedere al preslei

„...Deosebit de impresionante au fost și întâlnirile revistei „Teatrul” — cea de-a XII-a găzduită de Costinești prelungindu-se sub cerul instelat și razele lunii până spre miezul nopții: o seară de autentică vibrație culturală, de retrăire profundă a valorilor clasice, în care au răsunit: versul lui E-

minescu, proza lui Creangă, monoloage din *Caragiale*, poeme de *Blaga*, *Eltlys*, *Marin Sorescu*. O seară ce a prilejuit, alături de clipe de elevație, și momente de superior agrement. O seară în care dovezile de virtuozitate date de actori de prestigiu, precum *Mircea Albulescu*, *Ilie Gheorghe*, *Dio-*

nistie Vitcu (de la *Naționalele din București*, *Craiova*, *Iași*), dar și de actori precum *Valentin Uritescu*, *Mihai Mălatmare*, *Anda Călugăreanu*, ori *Radu Duda* — s-au împletit cu unele de lirism tulburător sau de un comic pregnant“.

Natalia Stancu
(„Scînteia”, 11 august 1988)

Din punctul de vedere al prescii

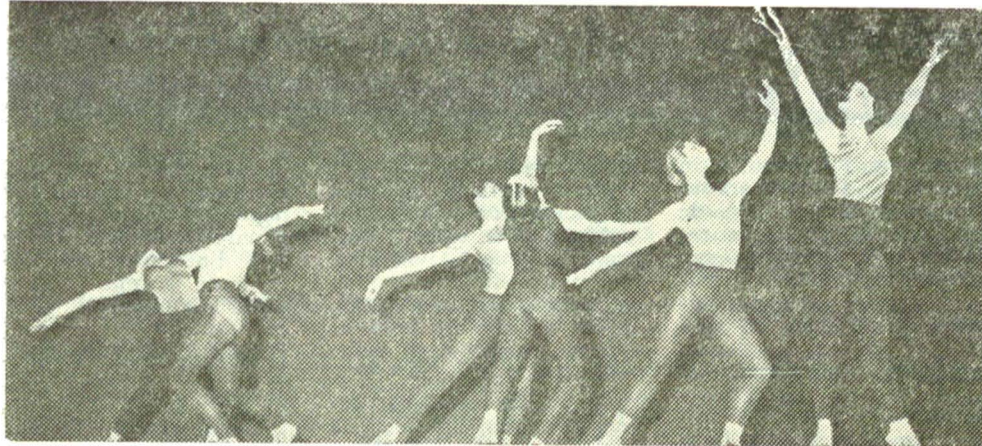
După ce și-au conturat treptat un profil specific de-a lungul celorlalte cinci ediții anterioare, Întîlnirile revistei „Teatrul” s-au bucurat de o primire călduroasă și din partea spectatorilor reșițeni. Debutînd ca un fel de cenaclu, Întîlnirile au depășit curînd cadrul inițial de divertisment, atît prin finalitatea lor formativ-educativă, în planul culturii teatrale, cît și prin complexitatea și diversitatea ofertei artistice care include, alături de recitări și fragmente de spectacol, scurte tablete de dramaturg sau succinte expozeze critice, prilej pentru ca cei ce sînt cunoscuți publicului numai prin scris să-i fie prezentați acestuia și personal. Este de fapt o întîlnire cu tea-

trul în ipostazele sale cele mai variate, actorii preferați dezvăluindu-și fațete și talente necunoscute, iar cei ce-au debutat pe scenele teatrelor respective revenînd cu emoție la publicul ce i-a îndrăgit și le-a încurajat primii pași pe scenă. Substratul instructiv și cultural al manifestării este permanent potențat de comperajul inteligent, susținut cu vervă și umor discret, prin care criticul Victor Parhon asigură nu numai coerență logică și un contur unitar structurii mozaicale a manifestării ci și cunoașterea unor date revelatorii de istorie și cultură teatrală. Ceea ce a făcut ca aplauzele răsplătînd prestațiile inspirate ale artiștilor pe scenele acestor Întîlniri

să fie însoțite și motivate și de un respect în cunoștință de cauză, mult mai durabil, desigur, decît elanul trecător al entuziasmului spontan. Este principala contribuție a acestei originale și din ce în ce mai îndrăgite manifestări teatrale la cunoașterea reciprocă a creatorilor și beneficiarilor artei scenice și totodată o inteligență extîndere a finalității exegetice, formative și informative a revistei Teatrul, din paginile revistei pe scenă, deci din abstractul conceptual în concretul intuitiv.

Victor Ernest Mașek
(„Contemporanul”, nr. 51/
16.XII.1988).

În paleta de inițiative redacționale menite să

Din punctul de vedere al prescii

sporească ponderea mensualului de specialitate în viața culturală a țării, „Întâlnirile revistei Teatrul” își dobîndesc cu fiecare nouă ediție o fizionomie proprie. Poposind în diverse locuri din țară și organizînd spectacole de tinuță la care, alături de reprezentanții teatrului-gazdă, își aduc contribuția invitați care onorează arta teatrală națională din clipa de față, redacția urmărește popularizarea autenticelor valori ale artei spectacolului ca și întărirea relației afective a marelui public cu teatrul dar și cu publicația ce-i este consacrată.

În ziua de 14 martie, Timișoara a fost gazda unei astfel de manifestări pusă benefic sub semnul omagierii valorilor perene ale

culturii noastre. Eminescu, Caragiale, Arghezi, A.E. Baconskij, Teodor Mazilu, D.R. Popescu au fost nume adesea evocate în cursul manifestării. Așa încît înainte de a încerca un conspect asupra procesului verbal al întîlnirii, se cuvine să-i subliniem o dată în plus caracterul de autentică sărbătoare a spiritului românesc.

Mircea Morariu, „Familia”, nr. 3/1989

Ideea inițierii acestor Întîlniri ale Revistei „Teatrul” cred că vine dintr-o justă evaluare a posibilităților actuale de comunicare cu publicul. E limpede că medierea culturală în follo (ca să zic astfel) nu e suficientă, deși e specifică. Părăsind raftul bi-

bliotecii, revista unică și de specialitate editează la răstimpuri aceste suplimente vii și aduce pe lingă spectacolul ideilor (publicația), ideile în spectacol. (...)

În bătaia reflectoarelor și sub privirea concretă a publicului ideea de teatru — artă — cultură capătă o forță de impact, de seducție și convingere sporită. În acest fel teatrul ca fenomen oferă spectatorului a-dîncimi de orizont sportive. Chemînd în fața spectatorilor pe regizor, pe scenograf, pe istoricul de artă, pe dramaturg și poet, facem publicitate, dar în primul rînd dezbatere, completare, și, cînd e cazul, inițiere.

Patrel Berceanu,
„Ramuri”, nr. 11/1988